

تجارة الجهاد

تجارت جهاد

الشيخ عمر عبد الرحمن (تقبله الله)
ترجمه فارسی: ابو عبدالرحمن سردشتی

ترجمه " تجارة الجهاد "

تجارت جهاد

شيخ عمر عبدالرحمن (شهادت ۱۸-۲-۲۰۱۷)

ترجمه : ابو عبدالرحمن سردشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ وَأَنْفُسَنَا وَمِنْ
سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ، وَعَلَى مَنْ اهْتَدَى بِهَدْيِهِ إِلَى
يَوْمِ الدِّينِ. أَمَّا بَعْدُ...

اللَّهُ رَبُّ الْعِزَّةِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فَرَمُودُهُ: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ
تُنَجِّيَكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ (١٠) تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (١١) يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (١٢) الصَّف

ای مؤمنان! آیا شما را به تجارتی رهنمود سازم که شما را از عذاب بسیار
دردناک جهنم رها سازد؟ به الله و پیغمبرش ایمان می آورید، و در راه الله با مال
و جان تلاش و جهاد می کنید. اگر بدانید این برای شما بهتر است. گناهانتان
را می بخشاید، و شما را به بهشتی داخل می گرداند که از زیر آن جویبارها
روان است، و منازل پاک که در بهشت جاویدان ماندگار، واقع شده اند این
رستگاری بزرگ است.

ای برادران گرامی و ارجمند

الله بر ما فرائضی فرض کرده که باید آنها انجام دهیم و از جمله این فرائض که مدت طولانی است از مردم غائب گشته و بسیاری از آن دور شده‌اند فرض جهاد در راه الله است.

جهاد در راه الله بلندترین قله اسلام است و اسلام برای ادای این فرض ترغیب کرده است همچنانکه ترسانده کسی که آنرا ترک کند با شدترین ترس.

کتاب و سنت در مورد جهاد تشویق کرده‌اند این آیات کتاب عزیز است که برای مان روشن می‌کند، که بزرگترین تجارت است که انسان مسلمان انجام

می‌دهد همان جهاد در راه الله است، که الله رب الوجود ما را بر آن راهنمایی

کرده، که خالق ارض و آسمان‌هاست که جان‌ها را خلق کرده و اموال داده

است. از ما جان و مال می‌خواهد سپس برای دادن آن اجر زیادی می‌دهد،

مال جان و مال را می‌خرد و خودش خالق جان است و خودش مال داده و

برای این فروش قیمتش بهشت است که به ما می‌دهد. "إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنْ

الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ

وَيُقْتَلُونَ. ۱۱۱/توبه. بیگمان الله جان و مال مؤمنان را به (بهای) بهشت

خریداری می‌کند در راه الله می‌جنگند و می‌کشند و کشته می‌شوند.

این تجارت همه‌اش سود است، ضرری در آن نیست، همه‌اش سود است، نه ضرر نه نابودی و ورشکستگی در آن است، الله ما را بر آن با صیغه محبت نفس و نداء به اسم ایمان راهنمایی می‌کند. "يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ" ای مؤمنان! آیا شما را به تجارتی رهنمود سازم که شما را از عذاب بسیار دردناک جهنم رها سازد؟.

اولین سود این تجارت، نجات از عذاب دردناک جهنم است، سپس مغفرت گناهان و دادن بهشتی است که در زیرش رودخانه جاری است، و اقامت در منازل پاک در بهشت جاودانه.. پس چه رستگاری از این بزرگتر است؟ "ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ".

و خالق نفس و جان می‌داند، این نفوس بهای فوری برایش محبوب است و سود که به تاخیر نیوفتد پس برای مان سود فوری قرار داد و فرموده: "وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ" ۱۳/الصف. و نعمتی دیگر که دوستش دارید: نصرتی است از جانب الله و فتحي نزدیک، و مؤمنان را بشارت ده.

پس کدام تجارت از این سودش بیشتر است؟ ایمان به الله و رسولش و جهاد در راه الله با مال و نفس "تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ" به الله و پیغمبرش ایمان

می آورید، و در راه الله با مال و جان تلاش و جهاد می کنید. اگر بدانید این برای شما بهتر است.

و رسول کریم مان صلی الله علیه وسلم برایمان روشن کرده که عملی نمی یابید که در ثواب و اجر با جهاد برابری کند، مردی که از احادیث رسول دانسته که اجر جهاد بزرگ است می گوید: من را به عملی راهنمایی کن که با جهاد برابر کند؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم (از أَبَا هُرَيْرَةَ در البخاری ۲۷۸۵) فرمود:

«لَا أَجِدُهُ» نمی یابم. سپس آنچه چه زیبا بیان کرده بعد از آن فرموده: "هَلْ

تَسْتَطِيعُ إِذَا خَرَجَ الْمُجَاهِدُ أَنْ تَدْخُلَ مَسْجِدَكَ فَتَقُومَ وَلَا تَفْتُرَ، وَتَصُومَ وَلَا

تُفْطِرَ؟" آیا می توانی وقتی مجاهد برای جهاد خارج شد وارد مسجدت شوی و نماز بخوانی و دست نکشی و روزه بگیری و نشکنی؟ مرد گفت: چه کسی این می تواند اینرا انجام دهد.

چه کسی می تواند که وارد مسجدش شود و نماز بخواند و هرگز ناتوان نشود و روزه های را روزه بگیرد و هرگز افطار نکند؟ چه کسی این را می تواند ؟ و همه این ثوابش به اجر جهاد در راه الله نمی رسد.

همچنین رسول حبیب صلی الله علیه وسلم ثواب مجاهد را برایمان بیان کرده که با یکی از دو حسن و نیکی برمی گردد. یا پیروزی و یا شهادت در راه الله و الله فرموده: " قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيْنِ " توبه/۵۲. آیا درباره

ما جز یکی از دو نیکی انتظار دارید.

و رسول الله صلى الله عليه وسلم (از أبا هريرة در البخاری ۲۷۸۷) فرموده:
«مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِهِ، كَمَثَلِ الصَّائِمِ
الْقَائِمِ، وَتَوَكَّلَ اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِهِ، بِأَنْ يَتَوَفَّاهُ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، أَوْ يَرْجِعَهُ
سَالِمًا مَعَ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ»

مثال مجاهد در راه الله — و الله خود می‌داند کی در راهش جهاد می‌کند — مانند
کسی است که در حال نماز و روزه است. الله ضمانت می‌کند مجاهد در
راهش را اگر وفات کرد او را وارد بهشت کند یا اینکه او را سالم همراه اجر و
غنیمت برگرداند.

و همچنین برایمان بیان کرده شفیعیان صلی الله علیه وسلم درجاتی در بهشت
که بیان کرده: (از أبي هريرة در البخاری ۲۷۹۰) «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ،
أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ، فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ —
أَرَاهُ — فَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ، وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ» " در بهشت، صد درجه
وجود دارد که الله آنها را برای مجاهدین راه الله، آماده کرده است و فاصله هر
درجه با درجه دیگر، به اندازه فاصله بین زمین و آسمان می‌باشد. پس هر گاه،
چیزی از الله خواستید، بهشت فردوس را طلب کنید. زیرا که آن، بهترین و
بالا ترین، بهشت است» یکی از راویان می‌گوید: فکر می‌کنم که رسول الله —

صلی الله علیه وسلم - فرمود: «عرش الله بر روی آن، قرار دارد و نهرهای بهشت، از آن سر چشمه می گیرند».

این درجات مجاهدین است پس اگر از الله چیزی خواستید فردوس اعلی را بخواهید اما آنرا نمی خواهید در حالی که نشسته‌اید و از جهاد تنبلی می کنید کسی آنرا می طلبد که به جهاد لبیک گفته نه پشت کرده باشد. امروز با کسی آنها جهاد نمی کند بصورت صبورانه و بخاطر الله و هجوم برنده بدون عقب نشینی مگر اینکه الله او را وارد بهشت می گرداند. (اشاره به حدیث عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَخْطُبُ عَلَى الْمِنْبَرِ، فَقَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَاتَلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ، أَيَكْفُرُ اللَّهُ عَنِّي سَيِّئَاتِي؟ قَالَ: «نَعَمْ» رواه نسائی ۳۱۵۵ و صححه البانی . شخصی خدمت پیامبر آمد در حالی که ایشان روی منبر خطبه می داد گفت: آیا اگر در راه الله با صبر و شکیبایی و نیت ثواب هجوم برنده بدون عقب نشینی قتال کنم الله کفارہ گناهانم می گرداند فرمود: بله)

آنرا بخواهید در حالی که برای جهاد حرکت کردید یا در جهاد جلو رفتید یا مجاهدانی در یکی از میدانهای جهاد هستید.

و اگر اسلام به انجام جهاد ترغیب کرده، همچنین ترسانده است کسانی را که آنرا ترک کنند، و عذاب درناک را آماده کرده برای کسی که جهاد در راه الله را ترک کند. و می یابیم این عقوبات را که بر امت نازل شده است هنگامی که از

این فریضه کوتاهی کردند و از آن دور شدند، و هیچ قومی نبوده که اگر آنرا ترک کرده الله آنها را ذلیل کرده و از آنها بر نداشته تا زمانی که به جهاد در راه الله برنگشتند - همچنانکه رسول کریم صلی الله علیه وسلم خبر داده است - و این ذیلی که از هر جایی بر امت وارد شده دشمنانش بر آن احاطه یافته اند و بر آنها جمع شده اند همچنانکه حیوانات بر جسدی جمع می شوند، می پرسند: آیا این از کمی مسلمانان است در آنروز ای رسول الله صلی الله علیه وسلم (در سنن ابی داود با شماره - ۴۲۹۷ - از ثوبان صححه الالبانی سلسلة الأحادیث الصحيحة ۹۵۸) که فرمود: " **بَلْ أَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ كَثِيرٌ، وَلَكِنَّكُمْ غُثَاءٌ كَغُثَاءِ السَّيْلِ** " نه بلکه شما مسلمانان در آن روز زیادید اما مانند کف روی دریا هستید.

و ما بیشتر از هزار میلیون نفریم اما مانند کف روی دریا هستیم اگر حشره هم بودیم هرگز دشمنانمان بر ما مسلط نمی شدند حتی اگر مگس بودیم زندگی را بر دشمنان تباه می کردیم.

و این رعب و ترسی که در قلوب کافران انداخته شده به نسبت دشمنیشان با مسلمانان .. این نمانده است .. رعبی که انداخته شده بود در قلوب کسانی که کافر شدند همچنانکه الله فرموده: " **سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا**

الرَّعْبَ " انفال / ۱۲ . به دلهاي کافران خوف و هراس خواهم انداخت. و فرموده: " **سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا**

وَمَا أَوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ "ال عمران/ ۱۵۱. در دلهاي كافران رُعب

و هراس خواهيم انداخت، از آن رو كه چيزهايي را شريك الله ساخته اند كه الله دليل و برهاني (بر حَقَانِيَّت آنها) فرو نفرستاده است، و جاىگاه آنان آتش جهنم است، و جاىگاه ستمكاران چه بد جاىگاهي است.

اين رعب و ترس از قلوب كفار كنده شده است، و هيبتمان از نفوسشان خارج شده است.

و رسول الله صلى الله عليه وسلم (ادامه حديث ثوبان) فرمود: "وَلَيَنْزَعَنَّ اللَّهُ مِنْ صُدُورِ عَدُوِّكُمْ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ، وَلَيَقْدِفَنَّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ " الله از قلوب دشمنانتان هيبتتان را برمی دارد و در قلوبتان وهن می اندازد. گفتند وهن چیست؟ فرمود: "حُبُّ الدُّنْيَا، وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ " حب و دوستی دنیا و ترس از مرگ.

حب دنیا بر ما سیطره یافته و در زمین جاودانه شده ایم و و تابع هوا و هوس شده ایم و از آخرت بریده ایم و حب سلامت و حب کسب و کار و موفقیت بر ما مسلط شده كه همه اينها از خصوصيات و ویژگی منافقين است. كه يهود به قلوب مسلمانان روانه كرده است كه قرآن صفات آنان را به ما معرفی كرده و فرموده: فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ "جمعه/ ۶. پس آرزوي مرگ كنيد اگر راستگوئيد. " وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ "جمعه/ ۷. آنان به خاطر

كارهايي كه مرتكب شده اند هرگز مرگ را براي خود نمي خواهند.

امروز در حالی هستیم که آروزی شهادت نداریم و لقاء الله را نمی‌پسندیم پس الله هم لقاء کسی را دوست ندارد کسی که لقاءش را دوست ندارد. (اشاره به حدیث صحیح بخاری در شماره-۶۵۰۷- از عُبَادَةُ بن الصَّامِت که رسول الله فرموده: «مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ» قَالَتْ عَائِشَةُ أَوْ بَعْضُ أَزْوَاجِهِ: إِنَّا لَنَكْرَهُ الْمَوْتَ، قَالَ: «لَيْسَ ذَاكَ، وَلَكِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا حَضَرَهُ الْمَوْتُ بُشِّرَ بِرِضْوَانِ اللَّهِ وَكَرَامَتِهِ، فَلَيْسَ شَيْءٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا أَمَامَهُ، فَأَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ وَأَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَإِنَّ الْكَافِرَ إِذَا حُضِرَ بُشِّرَ بِعَذَابِ اللَّهِ وَعُقُوبَتِهِ، فَلَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَهَ إِلَيْهِ مِمَّا أَمَامَهُ، كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ وَكَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ»

«هرکس، ملاقات الله را دوست داشته باشد، الله هم ملاقات او را دوست دارد. و هرکس که ملاقات الله را دوست نداشته باشد، الله هم ملاقات او را دوست ندارد». عایشه رضي الله عنها یا یکی دیگر از همسران پیامبر صلی الله علیه وسلم گفت: ما مرگ را دوست نداریم. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «هدف، این نیست. بلکه هنگامی که مرگ به سراغ مؤمن بیاید، او را به خشنودی و بخشش الهی، بشارت می‌دهند. در این هنگام، هیچ چیزی برایش از آنچه که در انتظارش هست، محبوبتر نیست. پس او ملاقات الله را دوست دارد و الله هم ملاقات او را دوست دارد. اما هنگامی که مرگ کافر فرا رسد، او را به عذاب الهی، بشارت می‌دهند. لذا هیچ چیزی برایش از آن چه

که در انتظارش می باشد، ناگوارتر نیست اینجاست که او ملاقات الله را دوست ندارد و الله هم ملاقات او را دوست ندارد». ما در همه اینها افتادیم.

از مرگ می ترسیم و نمی پسندیم و دنیا را دوست داریم و پشت کردیم به آخرت با تاخیر و رو کردیم به دنبای زودگذر.

" إِنْ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا " نساء/ ۲۷. این زندگی

زودگذر دنیا را دوست می دارند، و روز سخت و دشوار آخرت را پس پشت خود می افکنند.

این امت را چه شده است که صفات یهود و منافقین بر آن سرازیر شده است که عذر می آورند، مسلمانان اینجوری شده اند که جهاد را بخاطر ترس از مرگ دوست ندارند، و قرآن برایمان بیان کرده که جهاد در راه الله و انداختن نفس در راه جهاد از عمر کم نمی کند و از اجل نمی کاهد و نشستن و ترس و رها کردن و یاری نکردن مسلمانان به عمر نمی افزاید و و اجل را طول

نمی دهد. الله تعالی فرموده: " قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ

تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ " جمعه/ ۸. بگو:

قطعا مرگی که از آن می گریزید، سرانجام با شما رویاروی می گردد و شما را درمی یابد، بعد از آن به سوی کسی برگردانده می شوید که از پنهان و آشکار آگاه است، و شما را از آنچه کرده اید باخبر می گرداند.

و فرموده: "قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ

إِلَّا قَلِيلًا" احزاب/۱۶. بگو: اگر از مرگ یا کشته شدن فرار کنید، این فرار

سودی به حال شما نخواهد داشت، و اگر (هم به فرض) سودی داشته باشد،

الله بیش از چند روزی (از زندگی دنیا) بهره مندتان نمی‌گرداند،

و فرموده: "قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ

رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا" احزاب/۱۷. بگو: چه کسی

می‌تواند شما را در برابر اراده الله حفظ کند، اگر او مصیبت یا رحمتی را برای

شما بخواهد؟ آنان غیر از الله هیچ سرپرست و یآوری برای خود نخواهند

یافت.

و آیات برایمان روشن کردند که اجل به دست الله است و آباد کردن-باذن

الله- و رفتن به معرکه از آن نمی‌کاهد و به جهاد رفتن هم از آن نمی‌کاهد و

الله فرموده: "وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّؤَجَّلًا" ال

عمران/۱۴۵. و هیچ کسی را نسزد که بمیرد مگر به فرمان الله، و الله وقت

آن را دقیقاً در مدت مشخص و محدودی ثبت و ضبط کرده است.

و ترس و سست و ضعف چیزی را در عمر نمی‌افزاید و نشسته رهاکنند

خواهند بود و می‌میرند قبل از اینکه وارد میدان‌های جهاد شوند، در تخت

خوابشان خواهند مرد مرگی ضعیفانه و ترسو، و چشمان ترسویان نمی‌خوابد.

اما مجاهد در راه الله، در وقت معین خود می‌میرد یا در وقت معین و اجل خود کشته می‌شود. اما مرگش مرگ شریف و با کرامت و سربلندی است، می‌میرد و حور عین را ملاقات خواهد کرد و به سوی بهشت جاودانه خواهد رفت.

و اینچنین رسول الله صلی الله علیه وسلم شجاعت و اقدام کردن را به ما یاد داده است. و امام علی کرم الله وجهه فرموده: «كُنَّا إِذَا أَحْمَرَ الْبَأْسُ، وَلَقِيَ الْقَوْمُ الْقَوْمَ، اتَّقَيْنَا بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَمَا يَكُونُ أَحَدٌ أَقْرَبَ إِلَى الْعَدُوِّ مِنْهُ» شرح السنة البغوي ۳۶۹۸ باب شجاعته صلی الله علیه وسلم و قال: قَوْلُهُ: أَحْمَرَ الْبَأْسُ، أَي: اشْتَدَّ الْحَرْبُ، يَقَالُ: مَوْتُ أَحْمَرَ، أَي: شَدِيدٌ. وَقَوْلُهُ: اتَّقَيْنَا بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَي: جَعَلْنَاهُ وَاقِيَةً لَنَا مِنَ الْعَدُوِّ.

همه ما در روز خندق که جنگ شدت گرفت خود را به رسول الله نزدیک می‌کردیم و هیچ یک از ما از رسول الله به دشمن نزدیکتر نبود.

اینچنین بود شجاعت نبی حبیب صلی الله علیه وسلم و ایشان فرموده: من نبی هستم و دروغ نمی‌گویم من پسر عبدالمطلب هستم.

شجاعت و اقدام کردن را به ما یاد داده است، پس چه شده که ترس و سستی و ضعف بر این امت سیطره یافته است؟

هنگامی که به فریضه جهاد چنگ زدند زمین برایشان فرش شد و بزرگترین قاره ها در وقتش را فتح کردند و صاحب کلید های دریاها هم شدند، اما وقتی جهاد را ترک کردند، الله ذیلی را بر ایشان آورد و از آنها جدا نمی‌شود و

امت‌ها بر آنها روی آوردند و استعمارش کردند و و از اندلس خارجشان کردند
همچنانکه خلافت اسلامی عاسی و بعد از آن دچارش شدند.. همه اینها چون
جهاد در راه الله را ترک کردند.

و قرآن ترسانده و برحذر داشته و سرزنش کرده و توبیخ کرده با این قول که
فرموده: **"يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ**
إِلَى الْأَرْضِ" توبه/۳۸ - ای کسانی که ایمان آورده‌اید چه شده اگر به شما گفته
می‌شود در راه الله حرکت کنید برای جهاد بروید به زمین چسپیده‌اید. مالکم؟ چه
چیزی بر سر شما روی داده است؟ چه چیزی بر شما وارد شد؟ چه چیزی بر
شما روی داده است؟ شما را چه شده که اگر به شما گفته شود در راه الله
جهاد کنید به زمین چسپیده‌اید؟ مانند سنگینی شدید نمی‌خواهید از زمین جدا
شوید، مانند اینکه صخره یا سنگ بزرگی هستید که هر چند که کسی بلندش
کند دوباره به زمین می‌افتد با شدت بیشتر. **"اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ"**.

و قرآن با سوال استفهام توبیخی گفته: **"أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا**
مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ" توبه/۳۸ - آیا به زندگی دنیا راضی هستید
در مقابل آخرت متاع دنیا در مقابل آخرت چیزی خیلی کمی هست. چه چیزی
شما را به ترک جهاد وادار کرده؟ رضیاتتان به دنیا و متاع دنیایی و ترک آخرت
و انصرافتان از آن؟ با وجود اینکه همه می‌دانند که متاع آخرت ماندگار است
و متاع دنیا کوتاه مدت و از بین رفتنی است. **"بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا**

"اعلیٰ/۱۶. بلکه زندگی دنیا را ترجیح می دهید و برمی گزینید. **وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ**" اعلیٰ/۱۷. در حالی که آخرت (از دنیا) بهتر و ماندگارتر است. **مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ**" نحل/۹۶. آنچه نزد شما است ناپایدار و فانی است، و آنچه نزد الله است ماندگار و باقی است. ف **"مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَقْلَتُمْ إِلَى الْأَرْضِ**" توبه/۳۸. پس " چرا هنگامی که به شما گفته می شود: در راه الله (برای جهاد) حرکت کنید، (سستی می کنید و دل به دنیا می دهید انگار که) به زمین چسپیده اید. "

کسی که جهاد در راه الله را ترک می کند مرتکب گناه کبیره شده است، توبه از آن نمی شود تا زمانی که آنرا انجام ندهی و این در حالی است که اگر در این حالت بمیرد بر شعبه ای از نفاق مرده است..

پس مواظب خود باشید و از الله بترسید و بترسید از اینکه بر شعبه ای از نفاق بمیرید، بترسید از اینکه بر کبیره ای از گناهان کبیره بمیرید، بترسید از اینکه ذلت و خواری و حقارت که این امت به ارث برده شریک شویم. هنگامی که فرض جهاد را ترک می کنید.

سپس قرآن بعد از تویخ و و طلب پشیمانی تهدید و وعده را شدت می بخشد و فرموده: **"إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ**" توبه/۳۹. اگر بیرون نروید، الله شما را عذاب

دردناکی می دهد و قومی را جایگزینتان می سازد که جدای از شمايند و هيچ

زیانی به الله نمی‌رسانید و الله بر هر چیزی توانا است. اگر برای جهاد در راه الله بیرون نروید شما را عذاب دردناکی می‌دهد و عذاب فقط در آخرت نیست بلکه عذاب دنیا فوری و سریع است عذاب دنیا که مسلمانان در آن واقع شده‌اند و مشکلاتشان هر روز بیشتر می‌شود. مشکلاتشان در غذاء و دواء و لباس و مسکن و ارتباطات، چه چیزی در زندگیشان مانده که در آن مشکل نداشته باشند.

"إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ" توبه/۳۹. اگر برای جهاد نروید شما را عذاب دردناکی داده می‌شوید و قومی دیگر را جایگزینتان می‌گرداند.

پرچم جهاد را بلند می‌گردانند و به جهاد در راه الله می‌روند.

"وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا" چیزی به او ضرر نمی‌رسانید. وزن و ارزشی ندارید مادامی که به جهاد پشت کرده‌اید. وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و الله بر هر چیزی تواناست.

این عذاب دردناکی است که بر ما احاطه یافته است. بیشتر از این در جهان اسلام می‌بینیم. و انسان بر نفس و ناموس و خونس مطمئن نیست و زندگی در انجا زندگی پر مشقت و سختی شده در همه چیز، و این عذاب همراه با ماست پس چرا در راه الله جهاد نمی‌کنیم؟.

میدان‌های جهاد شما را ندا می‌دهند، پس بشتابید بسویش، و گام‌ها را سریع کنید برای جهاد کردن در راه الله و از برادرانتان را رها نکنید، و آنان را تسلیم دشمنانشان نکنید رسول کریم‌مان فرموده: «**الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ**» (البخاری ۲۴۴۲ و مسلم ۲۵۸۰) مسلمان برادر مسلمان است به او ظلم نمی‌کند و و خوارش نمی‌کند و او را تسلیم کافر و ظالم نمی‌کند. پس چگونه خوار و ذلیشان می‌کنید؟ و چگونه آنها را تسلیم دشمنانشان می‌کنید. امت اسلامی با ترک جهاد در سرزنش شدید افتاده است وقتی افغان پرچم جهاد در راه الله را فرافروخت —همچنانکه فلسطینی‌ها و اریترای‌ها و غیره از ملت‌های اسلامی فرافروختند— مسلمانان ترس و ناامیدیشان تمام شد و عزتشان برگشت و قوی شدند پس چرا آنها را تنها گذاشتیم؟ چرا سلامتی و نجات را ترجیح داده ایم؟ چرا برگزیده‌ایم و جاودانه ماندن در زمین را دوست داریم؟ چرا تابع هواوهوس شده ایم؟ چرا دنیا را دوست داریم و از آخرت بیزاریم؟ چرا مرگ را نمی‌پسنیدیم؟ باوجود اینکه مرگ می‌آید و شکی در آن نیست.

پس ای برادران گرامی...

بلند شوید بسوی بهشتی که عرضش به اندازه آسمان‌ها و زمین است. بشتابید بسوی فردوس اعلی و بسوی جهاد در راه الله بشتابید و وارد میدان‌های جهاد شوید و پرچم جهاد را بلند کنید و کلمه الله را بلند گردانید و واجبتان را

انجام دهید و امانتی که به گردنتان آویخته شده ضایع نکنید و گام‌ها را بسوی
جهاد و رباط و نگهبانی در راه الله سریع کنید و برادرانتان را خوار نکنید
دشمنانتان برای شما در کمین هستند و آرزو می‌کنند دیر کنید تا در انجا
مسلمانان را لقمه گوارا کنند و بعد از سلطه بر افغانستان به پاکستان و سائر
دول می‌روند همچنین در فلسطین و ارتريا(شهری جنوب یونان)، پس از عاقبت
امور بترسید و گام‌های را بسوی جهاد در راه الله سریع کنید. "يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ" ال عمران/ ۲۰۰
ای کسانی که ایمان آورده اید! صبور باشید و استقامت و پایداری کنید و رباط
و مراقبت داشته باشید و تقوی الله داشته باشید، تا این که رستگار شوید.
أقول قولي هذا واستغفر الله لي ولكم.

سخنم همین بود و از الله برای خودم و شما طلب استغفار می‌کنم.

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله.

أما بعد...

فيا عباد الله...

پس ای بندگان الله...خودم و شما را به تقوی الله توصیه می کنم اگر کتاب و سنت رسولش صلی الله علیه وسلم را مطالعه کنید در آنها ثواب جهاد در راه الله را و ترهیب و وعید و عذاب ترک جهاد در راه الله را می یابید.

با دشمنان الله و دشمنان دینتان در خارج کشور هم جهاد کنید.

و جهاد کنید با کسانی که برای دشمنان حکومت می کنند و اولیاء الله مسلمانان و مومنان و موحدان را زندانی می کنند. آنها حکام مسلمانان نامیده می شوند آنها به دشمنان تمکین و سلطه داده اند آنها کسانی هستند که ظلمهای بیشتر از دشمنان انجام می دهند آنها به مردم ظلم می کنند و در زمین به ناحق برای خود طلب می کنند آنها زندانی می کنند و دستگیر می کنند و می کشند مسلمانان و مومنان و موحدان را که گناه و جرمی ندارند جزء اینکه می گویند "ربنا الله" الله پروردگارمان است و پرچم لا اله الا الله را بر افراشته اند و حکم کتاب الله را می خواهند و می خواهند شرع اجرا تنفیذ و پیاده شود این جرمشان است و بخاطر ان زندانی می شوند و دستگیر می شوند و کشته می شوند.

حکام مسلمانان خطرشان برای اسلام از استعمارگران(به نام دموکراسی) و از دشمنان آشکار بیشتر است آنها کسانی هستند که برای خود مال و ثروت را جمع کردند و نفوذ و سلطه را در دستانشان قرار دادند .

حکام مسلمانان کسانی هستند که آزادی ها را مصادره کردند و مردم را کشتند
و کشته شدند در حالی که گناهی نداشتند جزء اینکه جرمشان این بود که می
گفتند پروردگار ما الله است.

به ناموس ها هت حرمت کردند و خونها ریختند و مال مردم را غصب کردند
و همه مقدرات ملت را در دستان خود گرفتند.

الله بر شما منت نهاده با جهاد در بلاد مسلمانان پس چرا ساکت هستید؟

چرا حرکت نمی کنید و شما توانایی حرکت دارید

چرا از برادارتان نمی پرسید که در زندان ها انداخته اند؟

چرا آنها را به حال خود رها کرده اید

فراموششان کرده اید و راهشان را نیز فراموش کرده اید؟ چرا؟

بین زندگی و مرگ رهایشان کرده اید

و نامه های که از زندان ها می آیند شما را به کمک و یاری می طلبند. "که مرا

درک کنید ما بین زندگی و مرگ هستیم شاید اگر امروز مرا درک نکنید فردا

مرده بدانید"

اهل زندان‌ها و اسیران برادران به حق شما هستند شما را می‌خوانند که حرکت کنید و کاری کنید در راه الله

و الله منت نهاده بر کسانی که از بلاد غرب برای جهاد بروند

و آنها در آزادی هستند چرا شتاب نمی‌کنید برای رسوا کردن این ظالمان طاغوت؟ بر این طاغوتانی که مردم را بنده خود کردند و نمی‌گذارند الله را عبادت کنند چرا ای برادران ساکت شدید بر آن ظالمان طغیانگر و حرکت نمی‌کنید؟

برادرانتان در زندان‌ها و بندها در حال مرگ هستند و نفس‌های آخر را می‌کشند اما اشکی جاری نمی‌شود و فریاد و اعتراض خوبی نیست و حتی یک کلمه در مورد آنها در اینجا و آنجا گفته شود نیست همه ساکتند مثل اینکه با ظالمان طغیانگر همراه شده‌اید

به فریاد برادرانتان برسید زندان‌های جهان اسلام پر شدند

از شهر یا دولتی برایم بگویند که زندان‌هایش از اهل حق و خیر پر نشده باشد

پس ناچار ای برادران باید این ظالمان طغیانگر را دفع کنیم آنها هت حرمت کردند و خون‌ها ریختند و اموال را غارت کردند اسرار مردم را مباح دانستند و به مقدسات بی‌حرمتی کردند همه اینها را انجام دادند و ما در سکوت عمیق

هستیم و حرکت نمی‌کنیم و حرفی نمی‌زنیم و چیزی نمی‌نویسیم و در مورد خطبه نمی‌دهیم و در این مورد سخن نمی‌گوییم و هزاران مردان و زنان در زندان‌های ظالمان طغاینگر و در بندشان هستند.

نظام مصر که بسیار در موردش می‌دانید دشمن اسلام است در همه موقف کارهای که انجام می‌دهد دشمنی اسلام را می‌کند و در هر موقعی که خود را بعنوان اسلام خواه می‌داند دشمنیش را می‌کند و به آن هجوم می‌برد.

این نظام مصری نوکر و اجیر، رئیسش سگی است که برای آمریکا در شرق وفا دارد

این نظام باغی بر اسلام تعدی کرد او پلیسی است که از مصالح آمریکا حفاظت می‌کند و در دستیش مسابقه می‌دهد و صورتش را در خاکش می‌گرداند.

این نظام مزدور و نوکر اهل اسلام و اهل تقوی را می‌گیرد و در زندانها و بندها می‌کشدشان و به ناموس زنان تجاوز می‌کند و پلیس زنان را به سوی بازجویی‌ها می‌کشد

و از دست و پاها آورزانشان می‌کنند و لباسشان را پاره می‌کنند و سخنان زشتی به آنها می‌گویند با وجود همه اینها مسلمانان در سکوت عمیق هستند.

می یابیم کسانی را که دستگیر می کنند و مانند حیوان دنبال خود می کشند و از دست و پا آویزان می کنند و ساعات طولانی آویزان می مانند و شوک برقی میزنند یا سگان گرسنه و عصبانی را بر آنها مسلط می کنند و آنان را با چوب های سخت و شلاق ها می زنند . و شکاف ها و اثرشان در پوستشان یافت می شود و زنش را جلوی چشم حاضر می کنند و به کرامتش بازی می کنند و با دختر پاکدامنش بازی می کنند و این در حال است که مادرش در مقابلش است و تهدیدش می کنند و و بر او تعدی می کنند همه اینها روی می دهد و مردم در سکوت عمیق هستند.

ای برادران بزرگوار

حتما باید حرکتی کنیم این گرسنگان جلوی شان خانواه های با دردهای بسیار هستند لقمه نان برای زندگی ندارند و لباس تکه پاره ای ندارند . و نظام مصری برای زنان می خواهد که بیرون بروند و منحرفشان کنند و برای بچه ها می خواهد از راه این خانواده کریم دور شوند در حالی که قوت روزانه شان را ندارند.

شما را دعوت می کنم ای اهل وفا و سخاوت و ای اهل بخشش و کرم و ای اهل خیر و تقوی

دعوتتان می کنم در لقمه نانی برای زندگی کمکشان کنید و از غذای روزانه تان به آنها بدهید و در راه الله برای قیامتتان ذخیره کنید آنچه با آن خودتان سخاوتمند می شوید به آنها صدقه بدهید به آنها بدهید از آنچه الله به شما عطا کرده صدقه بدهید با آنچه با آن خودتان اهل جود و بخشش می شوید "و اتقوا النار ولو بشق تمرة" از آتش دور شوید هر چند با صدقه دادن یک خرما کمک کنید به آنهای که لباس پاره ای ندارند و که نظام مصری وبا دشمنان اسلام برای گرسنه کردن آنها کمک می کند بر آنها صدقه دهید هر چند در قوت روزانه تان شریک شوند. "وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ" آنچه در راه الله صدقه می دهید الله جایش را پر می کند و او بهترین رازقان است. "وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمَ أَجْرًا" و آنچه از خیر و صدقه برای خودتان جلو می فرستید آنرا نزد الله بهتر و با اجر زیاد می یابید.

پس به آنها عطا کنید و بدهید از مالی که الله به شما داده و خیر را جلو بفرستید شاید رستگار شوید.

ای برادران بزرگوار

در را برکت الله حرکت کنید و بسوی الله دعوت دهید و امر به معروف و نهی از منکر کنید و کار خیر انجام دهید برای دینتان حرکت کنید پرچم جهاد خفه شده را خوب بلند کنید

عقب نشینی نکنید و به تاخیر نیاندازید و سست نشوید ضعیف نشوید و تنبل نشوید " **فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكَكُمْ أَعْمَالَكُمْ** " سست نشوید، و (کافران را) به صلح نخوانید، چرا که شما برترید و الله با شما است، و هرگز از (ثواب) اعمالتان نمی کاهد.

آگاه باشید و بر پیامبر صلی الله علیه وسلم درود بفرستید. همچنانکه الله عزوجل فرموده: " **إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا** " الله و ملائکه بر پیامبر درود می فرستند شما مومنان هم بر ایشان درود بفرستید. اللهم صل وسلم على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

اللهم إنا نسألك موجبات رحمتك، وعزائم مغفرتك، والعصمة من كل ذنب، والغنيمة من بر، والسلامة من كل إثم، لا تدع لنا ذنباً إلا غفرته، ولا همماً إلا فرجته، ولا حاجة هي لك رضى إلا قضيتها يا أرحم الراحمين.

اللهم أعز الإسلام والمسلمين، ودمر الشرك والمشركين، واخذل أعدائك،
أعداء الدين، اللهم انصر المجاهدين في أفغانستان، وانصر المجاهدين في
فلسطين، وانصر المجاهدين في إرتريا، وانصر المجاهدين في الفلبين، وانصر
المجاهدين في كل بلد إسلامي، اللهم اجعلنا من المجاهدين في سبيلك، اللهم
اجعلنا من المرابطين لأعلاء كلمتك.

{رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ}.

ابو عبد الرحمن جمادى الثاني ١٤٣٨